

R. CASACION núm.: 3477/2021

Ponente: Excm. Sra. D.ª Ángeles Huet De Sande

Letrada de la Administración de Justicia: Ilma. Sra. Dña. M. Concepción Riaño
Valentín

**TRIBUNAL SUPREMO
SALA DE LO CONTENCIOSO-ADMINISTRATIVO
SECCIÓN: PRIMERA**

PROVIDENCIA

Excmos. Sres. y Excmas. Sras.

D. César Tolosa Tribiño, presidente

D.ª María Isabel Perelló Doménech

D. José Luis Requero Ibáñez

D.ª Ángeles Huet De Sande

D.ª Esperanza Córdoba Castroverde

En Madrid, a 15 de junio de 2022.

Visto el recurso de casación núm. 3477/2021, preparado por la representación procesal de [REDACTED], contra la sentencia de 12 de enero de 2021, de la Sala de lo Contencioso-administrativo del Tribunal Superior de Justicia de Illes Balears (Sección Única), que desestima el P.O. núm. 191/2018 interpuesto frente al acuerdo plenario del Ayuntamiento de Santa Eulària des Riu de aprobación definitiva de la modificación puntual de las Normas Subsidiarias de planeamiento de Santa Eulària des Riu (Ibiza), de ordenación del núcleo de cala Lenya y por el que se desestima la alegación formulada por Ibizita SL., en la cual se solicitaba la inclusión como suelo urbano de la parcela de su propiedad situada en el lugar de Punta Verde - Cala Nova.

NOTA.- Se advierte que, de conformidad con lo establecido en la Ley Orgánica 3/2018, de 5 de diciembre, de Protección de Datos Personales y garantía de los derechos digitales, en relación con lo regulado en el art. 236 bis y siguientes de la Ley Orgánica del Poder Judicial, los datos contenidos en esta resolución o acto de comunicación son confidenciales y su traslado o comunicación pública por cualquier medio o procedimiento está prohibida, sin perjuicio de las competencias que al Consejo General del Poder Judicial se le reconocen en el art. 560.1 - 10 de la Ley Orgánica del Poder Judicial.

Firmado por: ANGELES HUET DE
SANDE
15/06/2022 18:29
Minerva

Firmado por: M. CONCEPCION RIANO
VALENTIN
16/06/2022 09:53
Minerva

Esta Sección de Admisión de la Sala de lo Contencioso-administrativo del Tribunal Supremo acuerda en aplicación del art. 90.4.b) en relación con el 89.2.f) y 90.4.d) de la LJCA su **INADMISIÓN A TRÁMITE** por: **1)** Falta de fundamentación suficiente de la concurrencia del supuesto previsto en el art. 88.3.a) LJCA, del que se infiere un interés casacional objetivo y la necesidad de un pronunciamiento de esta Sala Tercera, sin que, en particular, los esfuerzos argumentativos que se plasman en el escrito de preparación del recurso justifiquen el presupuesto para que opere la presunción que dicho precepto establece, toda vez que no puede pretenderse, en el contexto de un recurso de casación con vocación nomofiláctica y de generación de jurisprudencia uniforme, que en este supuesto quepa incluir la inexistencia de una resolución específica que resuelva un supuesto singular idéntico, en sus aspectos fácticos y circunstanciados, al que se recurra en cada momento ante el Tribunal Supremo (AaTS de 29 de abril de 2021, rec. 344/2021 y de 10 de junio de 2021, rec. 7665/2020); y, **2)** Carencia de interés casacional objetivo en los términos en los que ha sido preparado el recurso, dado el marcado casuismo que preside las cuestiones suscitadas, vinculadas a los aspectos circunstanciados del pleito y que lo realmente pretendido por la parte recurrente no es la indagación de la recta hermenéutica de los preceptos que cita como infringidos, sino su aplicación circunstanciada al caso concreto litigioso, teniendo en cuenta que la invocación de infracciones *in procedendo* o infracciones de naturaleza formal/procedimental se vincula, bajo la actual configuración normativa del recurso de casación, al planteamiento de una cuestión efectivamente dotada de interés casacional, más allá de la dimensión puramente casuística o circunstanciada del pleito concernido (ATS de 4 de mayo de 2017, RQ 142/2016).

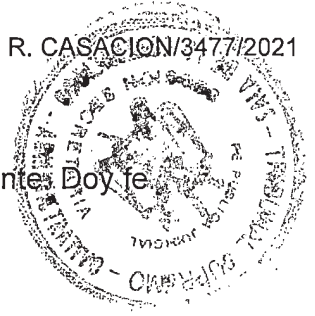
Conforme al art. 90.8 LJCA se condena en costas al recurrente, cuyo límite cuantitativo máximo queda fijado, por todos los conceptos, más IVA si procede, en 1.000 euros, en favor de la parte recurrida y personada.

Esta resolución es firme (art. 90.5 LJCA).

R. CASACION/3477/2021

Lo acuerda la Sección y firma la Magistrada Ponente. Doy fe.

**T.S.J. ILLES BALEARS SALA CON/AD
001 - PALMA DE MALLORCA**

PLAÇA DES MERCAT, 12
Teléfono: 971 71 26 32 **Fax:** 971 22 72 19
Correo electrónico: tsj.contencioso.palmademallorca@justicia.es
Equipo/usuario: VTS
N.I.G: 07040 33 3 2018 0000186
Procedimiento: PO PROCEDIMIENTO ORDINARIO 0000191 /2018
Sobre PROCESO CONTENCIOSO-ADMINISTRATIVO
De D/ña. ██████████
Abogado: LUIS JAVIER MENENDEZ BARREIRO
Procurador: CARMEN GAYA FONT
Contra D/ña. AYUNTAMIENTO DE SANTA EULALIA DES RIU
Abogado: PABLO MIR CAPELLA
Procurador: LLUISA ADROVER THOMAS

OFICIO

Adjunto remito la **SENTENCIA N° 22/21** de fecha **12/01/2021** terminando el recurso referenciado al margen, la cual tiene el carácter de **firme**, así como el **decreto** del día de la fecha, a los efectos que procedan.

Se deberá **acusar recibo** en el término de **diez días** directamente por la vía telemática y no en soporte papel (art. 135 y 273 LEC).

En el caso de no poderse efectuar directamente en la aplicación judicial por carecer de los canales digitales adecuados, podrá remitirse al correo electrónico de la Sala: tsj.contencioso.palmademallorca@justicia.es.

En PALMA DE MALLORCA, a veintiséis de junio de dos mil veintitrés.

LA LETRADA DE LA ADMINISTRACIÓN DE JUSTICIA
MARÍA LOURDES LORENCE MARTÍNEZ

AYUNTAMIENTO DE SANTA EULALIA DES RIU

La difusión del texto de esta resolución a partes no interesadas en el proceso en el que ha sido dictada sólo podrá llevarse a cabo previa disociación de los datos de carácter personal que los mismos contuvieran y con pleno respeto al derecho a la intimidad, a los derechos de las personas que requieran un especial deber de tutelar o a la garantía del anonimato de las víctimas o perjudicados, cuando proceda. Los datos personales incluidos en esta resolución no podrán ser cedidos, ni comunicados con fines contrarios a las leyes.

**T. S. J. ILLES BALEARS SALA CON/AD
PALMA DE MALLORCA**

SENTENCIA: 00022/2021

N.I.G: 07040 33 3 2018 0000186
Procedimiento: PO PROCEDIMIENTO ORDINARIO 0000191 /2018
Sobre PROCESO CONTENCIOSO-ADMINISTRATIVO
De D/ña. ██████████
Abogado: LUIS JAVIER MENENDEZ BARREIRO
Procurador: CARMEN GAYA FONT
Contra D/ña. AYUNTAMIENTO DE SANTA EULALIA DES RIU
Abogado: PABLO MIR CAPELLA
Procurador: LLUISA ADROVER THOMAS

SENTÈNCIA núm. 22

Il·lès. Srs. Palma, a 12 de gener de 2021

PRESIDENT:

Gabriel Fiol Gomila.

MAGISTRATS:

Pablo Delfont Maza.

Carmen Frigola Castellón. ----- VISTES per la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justicia de les Illes Balears les actuacions número 191 de 2018, dimanants del recurs contenciós administratiu seguit entre parts, d'una, com a demandant, la mercantil ██████████, representada per la procuradora dels Tribunals Sra. Gaya Font i assistit per l'advocat Sr. Menendez Barreiro, i, d'altra, com a Administració demandada, l'Ajuntament de Santa Eulària des Riu (Eivissa), representada pel procurador Sr. Adrover Thomàs i assistida pel seu advocat Sr. Mir Capellà

L'objecte del recurs és l'acord plenari d'aprovació definitiva de la modificació puntual núm. 6 de les Normes Subsidiàries de planejament de Santa Eulària des Riu (Eivissa), d'ordenació del nucli de cala Llenya, del dia 22 de desembre de 2017, mitjançant el qual es desestimava l'al·legació formulada per ██████████ en la qual se sol·licitava la inclusió com a sòl urbà de la parcel·la de la seua propietat situada en el lloc de Punt Verda - Cala Nova .

La quantia es fixà en indeterminada.

El procediment seguit ha estat el del tràmit del procediment ordinari previst a la Llei Jurisdiccional 29/1998.

L'Il·lm. Sr. Gabriel Fiol i Gomila, President de la Sala, en qualitat de magistrat ponent, expressa el parer del Tribunal.

= ANTECEDENTS DE FET =

1r.- Interposat el recurs en el termini prefixat en la Llei Jurisdiccional se li donà el tràmit processal adequat, ordenant-se reclamar l'expedient administratiu i anunciar la seva incoació.

2n.- Rebut l'expedient administratiu es va posar de manifest en Secretaria a la part recurrent perquè formalitzés la demanda. La referida demanda fou deduïda dins el termini legal al·legant-se en ella els fets i fonaments de dret que s'estimaren necessaris en ordre a les seves pretensions i interessant de la Sala que es dictés sentència estimatòria del recurs per ser contraris a l'ordenament jurídic els actes administratius impugnats.

3r.- Donat trasllat de l'escrit de demanda a la representació de l'Administració demandada perquè la contestés, així ho va fer en temps i forma, oposant-se a ella i suplicant que es dictés sentència confirmatòria dels actes administratius recorreguts.

4r.- A través del corresponent Acte es rebé el plet a prova que devia versà sobre els punts de fet interessats per la part demandada, doncs es va rebutjar la proposada per l'actora en resolució confirmada, desestimant una reposició. Proposta i admesa que fou en forma documental i testifical - pericial, es practicà amb el resultat que és de veure a les actuacions.

5è.- Per provisió es declarà conclosa la discussió escrita i el període probatori, ordenant-se portar les actuacions a la vista, amb citació de les parts per a sentència, acordant que aquestes formularan les conclusions per escrit; cosa que així varen fer, i s'assenyalà a continuació, per a la votació i decisió, el dia 15 d'octubre de 2020.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER- Hem assenyalat a l'encapçalament, que la revisió jurisdiccional ho era de l'acord plenari d'aprovació definitiva de la modificació puntual núm. 6 de les Normes Subsidiàries de planejament de Santa Eulària des Riu (Eivissa), d'ordenació del nucli de Cala Llenya, del dia 22 de desembre de 2017, mitjançant el qual es desestimava l'al·legació formulada per [REDACTED], en la qual se sol·licitava la inclusió com a sòl urbà de la parcel·la de la seua propietat situada en el lloc de Punt Verda - Cala Nova.

Més en concret, situada a la urbanització "La Joya" de la parròquia de Sant Carles de Peralta, del municipi de Santa Eulària des Riu.

La descripció registral de la finca, denominada [REDACTED] és la següent:

"Porción de tierra con bosque procedente de la finca La Punta Verde, sita en la parroquia de San Carlos, término de Santa Eulalia del Rio. Tiene una cabida de cuatro hectáreas y treinta y seis áreas o cuarenta y tres mil seiscientos metros cuadrados. Linda: Norte, en línea de 84 metros, con camino mediante; Sur, el mar; Este en línea de 422 metros con la entidad Hero, SA; y Oeste, en línea quebrada de 112, 111, 91 y 44 metros, con camino vecinal de Cala Nova, Juan Ferrer Colomar y Antonio Torres." Inscrita en el Registro de la Propiedad de Ibiza nº 3 al Tomo 392, Libro 103, Folio 122, inscripción 2ª, Finca nº 6.512 de Santa Eulalia del Rio."

La desestimació va operar en base a l'informe tècnic incorporats a l'acord:

"a. Los terrenos a que la demanda se refiere se ubican colindantes con el ámbito del Plan parcial Cala Llenya-La Joya, entre un camino de acceso a la playa de Cala Nova

y las calles Ses Bledes y Es Vedrá de la citada urbanización que constituyen los límites sur y suroeste de la misma y las cuestiones que en la alegación se plantean son similares a las que el ahora alegante ha planteado ya en sede judicial dentro de los autos del PO 39/2015 que se sigue en el Juzgado de lo contencioso administrativo número 2 de Palma.

b. Los terrenos no resultaron incluidos en el ámbito del Plan parcial ni tampoco en el ámbito de suelo urbano definido por el PDSU, por lo que las NNSS vigentes, que sí clasifican como suelo urbano los terrenos urbanizados en ejecución del Plan parcial e incluidos en el ámbito de éste, los clasifican como suelo rústico y, en aplicación de las determinaciones del PTI, los asignan a la calificación de Suelo rústico protegido en la categoría de Área de protección territorial de costa, calificación que se superpone a la de Suelo rústico forestal.

c. Con carácter general, el requisito de existencia de servicios que en ta alegación se aduce, ha venido siempre acompañado del requisito de que los terrenos hayan sido legalmente sometidos a un proceso de integración en el tejido urbano, lo que no concurre al caso puesto que los terrenos no estaban incluidos en el ámbito del Plan parcial en ejecución del cual se implantaron los servicios

d. La Disposición adicional sexta de la LOUS, hoy en día suspendida en su aplicación por el Decreto Ley 1/2016, señala claramente que la mera colindancia con viales que constituyen límite del suelo urbano no es requisito suficiente para la clasificación de los terrenos como suelo urbano.

e. Los terrenos resultan clasificados por el PTI como suelo rústico protegido, APT de costa y conforman una masa arbórea de gran interés a la que resulta de aplicación el criterio general expresado en la Memoria justificativa de las NNSS vigentes relativo a incluir entre sus objetivos la protección de los espacios abiertos del municipio de cualquier uso que pueda alterar sus valores ecológicos y paisajísticos y de aplicar como criterio de planificación la protección, conservación y recuperación del paisaje natural, rural y urbano”.

Tot i el dit informe i les documentals fotogràfiques existents en el si de l'expedient administratiu, la part actora manté que en els terrenys de la seva propietat hi ha xarxa viària, xarxa d'aigua i xarxa de sanejament i subministrament d'energia elèctrica, és a dir, xarxa elèctrica, enllumenat públic i telecomunicacions.

SEGON.- Com a consideració fàctica prèvia dient-ne que en el Jutjat Contenciós Administratiu núm. 2 dels de Palma es va seguir un recurs, el 39 de 2015, que va cloure, en primera instància, en la sentència núm. 395 de 7 de novembre de 2018, confirmada, després, per la Sala, en el rotlle d'apel·lació 68/2019 en el qual dictàrem la sentència núm. 424 de 24 de setembre de 2019. A la decisió d'aquella es va acordar:

“Que DESESTIMO el recurso contencioso administrativo interpuesto por la Procuradora doña Carmen Gaya Font en nombre y representación de la entidad [REDACTED] [REDACTED]» en solicitud de reconocimiento por virtud de silencio administrativo positivo de las peticiones formuladas ante el Ayuntamiento de Santa Eularia des Riu (Ibiza) de recalificación como suelo urbano de la finca de su propiedad denominada “[REDACTED]

Havent-se preparat la cassació contra la citada sentència núm. 424/2019, la Sala Tercera del Tribunal Suprem el va inadmetre per provisió dictada el dia 20 de maig de 2020, on es deia:

”1) incumplimiento de las exigencias que el artículo 89.2 LJCA impone al escrito de preparación del recurso al carecer de fundamentación suficiente, y singularizada al caso, de la concurrencia de los supuestos previstos e invocados del art. 88 LJCA, apartados 2.a), 2.b), 2.c) y 2.e) que permiten apreciar interés casacional objetivo y la conveniencia de un pronunciamiento de la Sala de lo Contencioso Administrativo del Tribunal Supremo y 2) Carencia, en ios términos que ha sido articulado el recurso, de interés cassacional objetivo para la formación de la jurisprudencia por referirse, sustancialmente, a lavaloración probatoria efectuada por la Sala de instancia de la que se discrepa

Allí ens trobàvem davant una petició expressa de la part en què es considerés la seva parcel·la com a sòl urbà i, davant la falta de resposta, s'entenia que havia entrat en joc la figura del silenci positiu; aquí, en canvi, estem davant una aprovació definitiva del planejament de Santa Eulària des Riu que, precisament, va desestimar l'al·legació en relació, precisament, al que hem dit, el de la possible classificació com a sòl urbà de la finca.

En conseqüència, davant l'esmentada cita i sense cap més consideració i/o motivació, ja rebutgem les causes d'inadmissibilitat al·legades per la demandada envers la possible litispèndència o, subsidiàriament, prejudicialitat o, fins i tot, el fet que ens trobem en presència d'un acte ferm i consentit, tot i que, la petició de l'actora es concreta en l'afirmació, primera, que la seua parcel·la ja constitueix sòl urbà pel joc del silenci administratiu davant les reiterades peticions efectuades i, segona, que el sòl ha de estar classificat com a urbà degut a la consolidació per la urbanització.

TERCER.- Pel que fa a la figura del silenci positiu en el cas, tant el Jutjat núm. 2 com aquesta Sala ja li varen donar expressa resposta tal com hem avançat a l'anterior fonament. El que ha succeït, no obstant, és que la redacció de la demanda és del dia 4 de setembre de 2018, anterior, doncs, a les sentències al·ludides que ho foren, respectivament, de novembre de 2018 i setembre del 2019. També foren anteriors les conclusions escrites del present contenciós, juliol de 2019, a la dictada per nosaltres on resolíem la controvèrsia plantejada. La resposta donada, definitivament, en el rotlle d'apel·lació 68/2019 en el qual dictàrem la sentència núm. 424 de 24 de setembre de 2019 ja no cal reiterar-lo en tant ambdues parts litigants en tenen ple coneixement. En qualsevol cas, va quedar remarcat a les citades que no podien entendre's adquirides per silenci administratiu drets o facultats en contra de l'ordenació territorial o urbanística.

En el 4rt fonament diguérem:

“Recordemos que en fecha 5 de noviembre de 2014, el aquí recurrente, presenta ante el Ayuntamiento escrito solicitando la aprobación del Proyecto de Plan Especial La Joya-Punta Verde, que se adjuntaba a la solicitud. Se interesaba que, tras el estudio del

indicado Plan, se aprobase el mismo ordenando la continuación del desarrollo urbanístico mediante la presentación de los preceptivos proyectos de compensación y urbanización.

La pretendida aprobación definitiva de dicho Plan Especial, obtenida por silencio administrativo positivo no es posible por lo antes explicado respecto a la no aplicación del efecto positivo del silencio a las disposiciones generales.

Los planes especiales son disposiciones generales que ordenan un sector del territorio con carácter derivado respecto a lo previamente previsto en el planeamiento general. Las NNSS de Santa Eulària des Riu contemplan la posibilidad que mediante tales Planes Especiales se reformule la ordenación que las NNSS contempló de forma provisional, pero siempre en referencia a los suelos que tenga la consideración de suelo urbano según las propias NNSS.

En consecuencia, ni era posible la obtención por silencio positivo su aprobación definitiva, ni tampoco la falta de contestación del inadmisibles recurso de alzada contra la desestimación presunta produce efecto positivo.

Si lo que se impugna es la desestimación presunta de la aprobación definitiva, debe precisarse que primero debería haberse impugnado la desestimación de su tramitación, que es a lo que en primer lugar tiene derecho la recurrente, aunque luego obtenga respuesta en modo de inadmisión o desestimación.

En cualquier caso, la impugnada “desestimación dela aprobación definitiva” de dicho Plan Especial no es disconforme a derecho pues como quiera que las NNSS no incluyeron los terrenos de la recurrente como suelo urbano, no se encuentran dentro de los ámbitos que las propias NNSS prevén como susceptibles de ser ordenadas por medio de un Plan Especial.

Recuérdese que el planeamiento vigente clasificó los terrenos como suelo rústico y, en aplicación de las determinaciones del PTI, los asignan a la calificación

de suelo rústico protegido en la categoría de Área de Protección Territorial de Costa, que a la vez se superpone a la de suelo rústico forestal.

Y recuérdese nuevamente, que no consta que la ahora recurrente impugnase las normas de planeamiento urbanístico y territorial que rechazan la condición de suelo urbano a los indicados terrenos”.

QUART.- Pel que fa a la segona part, la fonamental, és a dir, a sí el sòl ha de estar classificat com a urbà degut a la consolidació per la urbanització, hem d’assenyalar inicialment que en els anys 1.973 a 1.976, en presentar-se per a l’aprovació municipal el Pla Parcial de la Urbanització La Joia i procedir-se, immediatament, a la seva total urbanització, la parcel·la, propietat de l’actora, qüestió que expressament reconeix aquesta, dient-ne que: “si bé no estava legalment integrada en aquest Pla Parcial, si estava inclosa, com una reserva de sòl urbà de la pròpia urbanització”, no seria urbà per la consolidació.

Dit això, cal veure, quines són les fites rellevants per a la decisió del cas:

1. - El dia 19 de desembre de 2011 es va aprovar l’avanç del Pla Especial de Cala Llenya. Avanç que va ser aprovat per mitjà d’acord plenari de l’Ajuntament de 26 de juliol de 2012.

2. - Efectuats els tràmits pertinents - recollits tal com es veu a l’expedient administratiu - es va produir l’aprovació inicial de la modificació puntual número 6 de les Normes Subsidiàries de Santa Eulària des Riu i publicat que fou el BOIB núm. 21 de 13 de febrer de 2016.

3.- El 22 de març de 2016 l’actora va procedir a presentar contra l’aprovació inicial escrit d’al·legacions. En el citat escrit va recollir els mateixos motius, que ara articula dins el cos de la demanda, i pels quals considera que la parcel·la de la seva propietat és sòl urbà.

4. El plenari de l’Ajuntament, en sessió ordinària de 22 de desembre de 2017, va procedir a aprovar definitivament la modificació puntual número 6 de les NN.SS. de Santa

Eulària des Riu. Acord que és l'aquí impugnat i sotmès a revisió jurisdiccional i que fou publicat en el BOIB núm. 15 de l'1 de febrer de 2018.

El fil argumentador, doncs, de la demanda és que en els plans que completaven l'expedient preveien per a la parcel·la la seva total urbanització, dotant-la de totes les xarxes particulars de sanejament, energia, aigua, enllumenat, telecomunicacions, encintat de voreres - sota les quals transcorren la majoria de les citades xarxes - i accessos. Però no sols això, segueix afirmant l'actora, la pròpia parcel·la suportaria sobre la seva superfície el trànsit de les xarxes generals de sanejament, energia, aigua, enllumenat, telecomunicacions i la pròpia construcció de la planta depuradora de la urbanització. De tal volta, insisteix, que:

“Aprobado en su día el Plan Parcial de la Urbanización La Joya por el municipio y ejecutadas con las oportuna licencias y, por tanto, con el plácet municipal, las obras de urbanización que el mismo preveía, se aprobaron de forma tácita la totalidad de las obras de urbanización realizadas en la misma, incluidas las que se realizaron sobre la parcela de nuestra mandante, que a la postre son las propias de la urbanización, siendo ostensible, por evidente, una realidad que ha continuado hasta hoy, salvedad hecha de la sustitución de la estación depuradora por la estación de bombeo de aguas negras de la Agencia Balear del Agua (ABAQUA) “EBAR-LA JOYA” hasta la depuradora municipal”.

Ha de restar clar que el requisit d'existència de serveis ha vingut sempre acompanyat del requisit que els terrenys hagin estat legalment sotmesos a un procés d'integració en el teixit urbà, la qual cosa no concorre en el cas, ja que els terrenys no estaven inclosos en l'àmbit del Pla parcial en execució del qual es van implantar els serveis. El contrari, en qualsevol cas, no ha esdevingut provat. És més, les documentals fotogràfiques existents a l'expedient, com també amb l'acord recorregut, són més que evidents de quina és la situació real de la parcel·la. Situació que suposa que la mera contigüitat amb vials que constitueixen límit del sòl urbà no és requisit suficient per a la classificació dels terrenys com a sòl urbà.

Segons es preveu en el Pla Territorial Insular d'Eivissa i Formentera els terrenys resulten classificats com a sòl rústic protegit. Terrenys que conformen part d'una zona

limítrofa de protecció costanera; com també, una massa arbòria de gran interès, tal como resulta de la memòria justificativa de les NNSS vigents, relativa a incloure entre els seus objectius la protecció dels espais oberts del municipi de qualsevol ús que pugui alterar els seus valors ecològics i paisatgístics i d'aplicar com a criteri de planificació la protecció, conservació i recuperació del paisatge natural, rural i urbà.

Per altra banda i amb caràcter general, la legislació ha vingut exigint sempre pel que fa als serveis – recollint, a més, una tendència jurisprudencial consolidada - l'existència d'un procés legal d'integració en el sòl urbà. Procés inexistent aquí ja que els terrenys no estaven inclosos en l'àmbit del Pla parcial en execució del qual van resultar implantats els serveis, tal com ho hem assenyalat a dos paràgrafs anteriors.

A l'informe del dia 28 de juny de 2019 emès pel tècnic d'Ordenació del Territori el Consell d'Eivissa, se'ns diu, entre d'altres consideracions:

“1. Sobre les classificacions atorgades pel Pla territorial insular d'Eivissa als terrenys amb referència cadastral 07054A008003560000WK

Consultada la cartografia del Pla territorial insular d'Eivissa (PT1E), la parcel·la amb referència cadastral 07054A008003560000WK té les següents qualificacions:

- Els terrenys estan en pràcticament tota la seua extensió classificats com a sòl rústic.

Tota l'extensió de sòl rústic és sòl rústic protegit. àrea de protecció territorial de costes (SRP-APT costa). I per davall de la citada categoria de sòl rústic protegit quasi tota la superfície és sòl rústic forestal (SRC-F1) llevat d'una petita extensió que té la qualificació de sòl rústic general (SRC-SRGI).

La resta de terrenys apareixen classificats com a "Sòl urbanitzable amb Pla parcial".

Segons medició efectuada a títol orientatiu amb el visor de la Infraestructura de Dades Espacials de les Illes Balears (IDEIB: <https://ideib.caib.es/visor/I>). la superfície d'aquests terrenys és clarament inferior al 1% de la superfície cadastral de la parcel·la”.

Hem de concloure, per tant, que els terrenys propietat de l'actora no gaudeixen de la consideració com a urbans. El contrari no ha esdevingut provat tot i les documentals que va

citar la part actora per atressí a l'escrit de demanda inserides en el si de l'expedient administratiu.

En conseqüència, desestimem el contenciós.

CINQUÈ.- Es fa imposició de costes processals a la part actora de conformitat amb l'article 139 de la Llei Jurisdiccional, amb el límit dels 2.000 € per tots els conceptes.

VIST els articles esmentats i d'altres disposicions de caràcter general

DECIDIM

PRIMER.- DESESTIMAR el present recurs contenciós administratiu, prèvia desestimació de les causes d'inadmissibilitat argüides per la demandada.

SEGON.- Es fa una expressa imposició de costes processals a la part actora, amb el límit dels 2.000 € per tots els conceptes.

Contra la present hi cap recurs de cassació per a davant el Tribunal Suprem en el termini de 30 dies comptador des del següent a la notificació de la sentència y conforme als requisits de forma contemplats als articles 86 i següents de la Llei jurisdiccional, segons la modificació operada per la reforma de la Llei orgànica 7/2015, de 21 de juliol i amb més l'acord de la Sala de Govern del Tribunal Suprem de 26 d'abril de 2016, publicat que fou en el BOE núm. 162 de 6 de juliol de 2016.

Si el recurs hagués de fundar-se exclusivament en infracció de normes emanades de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, serà competent aquest Tribunal.

Així per aquesta nostra sentència ho pronunciem, manem i signem.

PUBLICACIÓ.- Llegida i publicada que ha estat l'anterior sentència pel President d'aquesta Sala II·Im. Sr. Gabriel Fiol i Gomila ponent a aquest tràmit d'Audiència Pública, dono fe. El Secretari, rubricat.

**T.S.J. ILLES BALEARS SALA CON/AD
001 - PALMA DE MALLORCA**

PLAÇA DES MERCAT, 12

Teléfono: 971 71 26 32 **Fax:** 971 22 72 19

Correo electrónico: tsj.contencioso.palmademallorca@justicia.es

Equipo/usuario: VTS

N.I.G.: 07040 33 3 2018 0000186

Procedimiento: PO PROCEDIMIENTO ORDINARIO 0000191 /2018

Sobre PROCESO CONTENCIOSO-ADMINISTRATIVO

De D/ña. ██████████

Abogado: LUIS JAVIER MENENDEZ BARREIRO

Procurador: CARMEN GAYA FONT

Contra D/ña. AYUNTAMIENTO DE SANTA EULALIA DES RIU

Abogado: PABLO MIR CAPELLA

Procurador: LLUISA ADROVER THOMAS

DECRETO

En PALMA DE MALLORCA, a veintiséis de junio de dos mil veintitrés.

ANTECEDENTES DE HECHO

PRIMERO.- En el seno de este procedimiento recayó Sentencia núm. 22/21, de fecha 12/01/2021, siendo recurrida en casación por la parte actora ante la Sala Tercera del Tribunal Supremo.

SEGUNDO.- Una vez recibidas las actuaciones del Tribunal Supremo, este inadmitió a trámite el referido recurso mediante Providencia de fecha 15/06/2022, por lo que la sentencia dictada ha adquirido el carácter de firme.

FUNDAMENTOS DE DERECHO

ÚNICO.- Dispone el artículo 90.5 y 6 de la LJCA que contra las providencias y los autos de admisión o inadmisión no cabrá recurso alguno y que el Letrado de la Administración de Justicia de Sala comunicará inmediatamente a la Sala de instancia la decisión adoptada y, si es de inadmisión, le devolverá las actuaciones procesales y el expediente administrativo recibidos.

PARTE DISPOSITIVA

Acuerdo:

- Declarar la firmeza de la sentencia.

- Remitir a la Administración demandada, junto con el expediente administrativo, certificación literal de dicha sentencia, requiriéndole para que en el plazo de **DIEZ DIAS** a contar desde su recepción **la lleve a puro y debido efecto**, y practique lo que exija el cumplimiento de las declaraciones contenidas en el fallo, debiendo en el mismo plazo acusar recibo y comunicar el órgano responsable de su cumplimiento.

- Cumplido lo anterior, archívense las presentes actuaciones.

MODO DE IMPUGNACIÓN:

Contra la presente resolución cabe interponer recurso de reposición, en el plazo de **CINCO DÍAS**, a contar desde el siguiente al de su notificación.

LA LETRADA DE LA ADMINISTRACIÓN DE JUSTICIA

La difusión del texto de esta resolución a partes no interesadas en el proceso en el que ha sido dictada sólo podrá llevarse a cabo previa disociación de los datos de carácter personal que los mismos contuvieran y con pleno respeto al derecho a la intimidad, a los derechos de las personas que requieran un especial deber de tutelar o a la garantía del anonimato de las víctimas o perjudicados, cuando proceda.

Los datos personales incluidos en esta resolución no podrán ser cedidos, ni comunicados con fines contrarios a las leyes.